HISTORIA MOK

Życie kulturalne w Kłobucku rozkwitło na długo przed powstaniem ośrodka kultury.

Image not found or type unknown 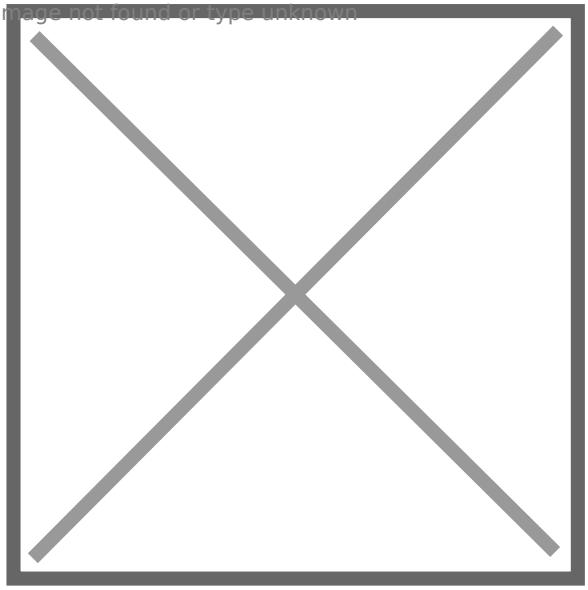

Przed II wojną światową i bezpośrednio po niej role kina i domu kultury pełniła stara remiza Ochotniczej Straży Ogniowej zlokalizowana przy dzisiejszej ul. Wyszyńskiego. W latach 40. XX wieku centrum kulturalne miasta skupiło sie przy Tartaku na Zagórzu w formie świetlicy, której kierownikiem był Tadeusz Sobiś.

Od 1945 roku zaczęło rozwijać się amatorskie życie teatralne Kłobucka. Pierwsza trupa powstała przy Związku Młodzieży Wiejskiej „Wici”. Po 1945 roku działała rówież trupa dramatyczna, która wystawiała swoje spektakle w sali Ochotniczej Straży Ogniowej.

Jednak zapotrzebowanie na twórczość teatralną było bardzo duże. I tę lukę starano się zapełnić organizując wyjazdy do sąsiednich miast Częstochowy czy Katowic lub też zapraszano teatry do Kłobucka.

W 1959 roku, na wniosek mieszkanców Kłobucka, lokalni działacze PZPR podjęli działania, aby wybudować samodzielny budynek przeznaczony na cele kulturalne miasta. W 1968 roku gen. Jerzy Ziętek przyjął patronat nad budową obiektu. Prace budowalne rozpoczęto w 1969 roku, pod kierownictwem pierwszego dyrektora tego ośrodka pana Zygmunta Wierusa.

19 lipca 1972 roku, po czterech latach budowy, otwarto dom kultury, który od 1 stycznia 1973 roku stał się Powiatowym Domem Kultury.

23 czerwca 1975 roku powrócono do nazwy Miejski Dom Kultury, a w 1978 roku otrzymał on nazwę Miejskiego Ośrodka Kultury. Od września 1991 roku Miejski Ośrodek Kultury został połączony z Ośrodkiem Sportu i rekreacji – twór nosił nazwę MOKSiR, który jednak w 1998 roku uległ rozpadowi na dwie odrębne jednostki: Miejski Ośrodek Kultury i Ośrodek Sportu i Rekreacji.

Od początku swojego istnienia, czyli od 1972 roku, działały w MDK koła zainteresowań: koło politechniczne, koło fotograficzne i koło teatralne.

Image not found or type unknown

Chociaż w Kłobucku przed powstaniem MDK nie było stałego kina, systematycznie organizowano projekcje filmowe, a wraz z otwarciem ośrodka kultury od października 1972 roku zostało uruchmomione kino „Nowość” i w sierpniu tegoż roku ruszyła pierwsza projekcja filmowa.

1 czerwca 1975 roku w związku z reformą administracyjną w Polsce, dom kultury stracił rangę powiatowego i został przekształcony w Miejski Ośrodek Kultury.

Od 1975 roku prowadzono spotkania artystyczne „Baśnie i waśnie”. W ramach tych zajęć dzieci oglądały filmy rysunkowe, przedstawienia teatralne, kukiełkowe, a także uczestniczyły w konkursach plastycznych. Funkcjonowało również koło plastyczne dla dzieci „bajtel” prowadzone przez Stanisława Sobisia, które po kilkuletniej przerwie reaktywowano w 1998 roku i ich prowadzącą została Renata Włóka.

W latach 1975-1983 uściśliła się współpraca z zakładami pracy, a dzięki dużemu dofinansowaniu do ośrodka kultury zaproszano licznych gości m.in. Bajm, Krzysztofa Krawczyka, Elenii i innych popularnych wówczas artystów. Po zmianach ustrojowych na początku lat 90. XX w. zdecydowanie zmiejszono dofinansowanie ośrodków kultury w calej Polsce. Wiązało się to z małym nakładem finansowym i spadającą liczbą zapraszanych gości – kabaretów, artystów plastyków, piosenkarzy, zespołów. Nieustanny brak środków i niedofinansowanie wiązało się również z zaprzestaniem działania licznych kół zainteresowań.

Image not found or type unknown

Od 1976 roku na sali widowiskowej wystawiane były spektakle dla dzieci, młodzieży i dorosłych przez Teatr im. A. Mickiewicza.

29 maja 1982 roku została odsłonięta tablica pamiątkowa w 80. rocznicę urodzin poety – Władysława Sebyły.

W latach 80. XX wieku na sali widowiskowej codziennie wyświetlane były filmy, w listopadzie 1981 roku utworzono Młodzieżowy Klub Filmowy. W latach 80. XX w. organizowano również „Bajkowe spotkania”, które polegały na projekcji filmów animowanych. I te spotkania stały się początkiem Klubu Bolka i Lolka.

W 1981 roku zorganizowano wystawę polskiego plakatu filmowego. Organizowano równiez liczne spotkania autorskie m.in. z Danielem Olbrychskim, Mają Komorowską czy Ewą Wiśniewską.

Po okresie transformacji zmniejszono dotacje na kulturę, ale również poszerzono ofertę programową. W 1992 roku zorganizowano Młodzieżowe Spotkania Teatralne i Rozmowy o Teatrze, a od 1991 roku prowadzone były warsztaty tkactwa artystycznego.

W 1990 roku, po staraniach Towarzystwa Przyjaciół Kłobucka i mieszkańców miasta, Rada Miejska uchwałą przyjęła patrona Miejskiego Ośrodka Kultury w Kłobucku – został nim Władysław Sebyła – tragicznie zmarły w Piatkichatkach żołnierz Wojska Polskiego, poeta zrzeszony w Kwadrydze, pochodzący z Kłobucka.

Od stycznia 1991 roku Miejski Ośrodek Kultury finansowany jest z budżetu gminy, zgodnie z ustawą o samorządzie terytorialnym oraz ustawą o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalej.

MOK od początku swojej działalności wspierał lokalnych twórców, nieprofesjonalych i profesjonalnych artystów. Organizowano liczne wystawy forograficzne, malars

Image not found or type unknown

kie, rzeźby, konkursy poetyckie i recytatorskie.

Z mocy ustawy o prowadzeniu i organizowaniu działalności kulturalnej Miejski Ośrodek Kultury im. Wł. Sebyły stał się instytucją kultury.

Miejski Ośrodek Kultury oprócz statutowej działalności organizował i nadal organizuje uroczystości państwowe – obchody rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 maja

Dyrektorzy:
Zygmunt Wierus (w okresie budowy placówki 1969–1972)
Zbigniew Jędrzejewski (1972–1975)
Robert Cuper (1975–1983)
Adam Kotasiński (1983–1984)
Tadeusz Depak (1984–1985)
Ryszard Strojec (1985–1992)
Jan Puchała (1992–1997)
Urszula Kotowicz (1997–2003)
Barbara Marszał-Kościelniak (2003–2015)
Olga Skwara (od 2015).